

[Flemming Jensen]

ne bag kommunalreformen var, at man skulle skabe større enheder – de blev vel mange steder større, end man måske havde forestillet sig det – og ved denne fremgangsmåde skulle man skabe en mere formålstjenlig opgavefordeling mellem stat og kommuner. Selv om der jo er sket noget for så vidt angår primærkommunerne, er jeg ikke i tvivl om, at man fortsat må undersøge – det drejer sig om forholdet mellem stat og kommune – i hvilket omfang tilsynet stadig er nødvendigt i de store kommuner for at undgå, at flere instanser beskæftiger sig med ting, som én instans kan klare.

Vi finder, når vi taler om overflytning, og jeg tror også, det er nævnt i ministerens redegørelse, at det må være ganske naturligt at vurdere, om ikke der kan flyttes sager, ikke til statskontorerne, men fra dem og ud til primærkommunerne, i hvert fald i det omfang – det tror jeg bliver meget vidt – hvor der bliver tale om en mere rationel arbejdsgang. Men det er måske, hvad ministeren tænker på, når han skriver i redegørelsen nederst sp. 8774, at statsamterne bør bevares altovervejende i deres nuværende skikkelse og med visse tilpasninger. Det kan vi måske høre lidt om.

Det er klart, som fru Nathalie Lind var inde på det, at man kan finde alternative placeringer til en række mindre ting. På den anden side vil jeg gerne sige – for det bliver jo også en overvejelse, vi skal ind i, jeg tror ikke, man skal låse sig alt for fast – at vi heller ikke skal lade statsamterne bestå så amputerede, at der kun bliver noget tilbage, som kan kaldes ressourcespild.

Jeg vil gerne nævne en ting mere, som efter vor opfattelse taler for statsamternes beståen – ja, vi kalder det altså stadig sådan – nemlig den kendsgerning, at vi herved bevarer et vigtigt princip i dansk forvaltning, nemlig appelmuligheden. Hvis vi kun har ministeriet, så forsvinder den, og så skal man ad kunstig vej skyde et andet led ind.

I sin redegørelse siger ministeren bl. a., at det er regeringens hensigt at foretage en reduktion af tilsynet med kommunerne på godkendelsesområdet. I forlængelse af, hvad jeg sagde før, vil jeg spørge, om vi allerede nu kan få løftet lidt af sløret for, hvad der skjuler sig bag disse ord. Vi har allerede nævnt, at kommunerne er blevet så store og generelt har så veluddannet personale, at vi gerne ser

dem styrket så langt, som det overhovedet er muligt.

Ministeren siger i sin redegørelse, at amt-mændenes formelle rolle efter deres eget ønske – det er jo meget, meget, meget smukt – vil blive yderligere reduceret. Hvad betyder så det? Var det fjerbusken, der røg sig en tur for at blive erstattet af amtsborgmesterens pæne habit? Betød det, at amtsgårdene nu forsvinder for at blive overført til socialministeriet som dreng hjem? Jeg skal da ikke nægte, at i det konservative folkeparti finder vi ikke, at der sker uoprettelig skade, såfremt officielle gæster i de forskellige regioner fremover modtages af den folkevalgte amtsborgmester. Det var måske oven i købet meget rimeligt. Men vi vil da gerne vide, hvad ministeren har i tankerne. Og så et par bemærkninger om benævnelsen »amt«. Selvfølgelig er det rigtigt, at ordet »statsamt« er indgået i daglig tale, men jeg finder som andre ordførere, at det alt for let forveksles med »amtskommunen«, og så gerne, at vi fandt noget andet, dog ikke »statsombud« – det er dog gyseligt. Vi kan vel ikke kalde ham for en »lensmand«, men vi kan måske udskrive en konkurrence om det.

Må jeg så slutte med at citere fra en leder i Jyllands-Posten i dag, hvor der bl. a. står:

»Regeringens beslutning om at bevare statsamterne motiveres med et hensyn til decentraliseringen, og hvis denne målsætning får et reelt indhold, er det fornuftigt at bevare statsamterne. Statsamterne er nærmere på kommuner og borgere end centraladministrationen og dermed bedre skikket til adskillige tilsyns- og kontrolopgaver. Hvis statsamterne derimod kun skal være ekspeditionskontorer og indenrigsministeriets forlængede arme, må de hellere nedlægges.«

Det finder vi er vel skrevet, men vi tror med redegørelsen i hånden, at det heller ikke er ministerens tanke.

Og så må jeg i øvrigt endnu en gang, idet vi abstraherer fra navnet »statsamt«, erklære mig enig med fru Nathalie Lind i det spørgsmål, der blev rettet til ministeren: hvad nu? Hvad er næste etape? Det er jo hyggeligt at diskutere det, men et eller andet skal der vel ske?

Knud Lind (FP):